

det nu er, og man saa faar Lov til at forskrive sine Klædningsstykker fra Paris eller andre Lande i Stedet for, at man ellers kunde lade dem sy herhjemme. Jeg er vis paa, at ere Sjersternes Naar ikke saa gode som ønskeligt, blive de visjelig ikke forbedrede, naar den Slags Forslag gaa igennem, som kun ere til Ødelæggelse for det danske og til Beskyttelse for det udenlandske Arbejde. — Det samme gælder med Hensyn til Fodtøj. Der siger man, man vil gerne beskytte Haandværket, men mod Fabrikkerne, og derfor foreslaar man en lavere Told. Jeg tror nu for det første, at denne Søndring mellem Haandværk og Fabrikvirksomhed er det ikke muligt at gennemføre. Vilde de to Virksomheder begynde at føre Krig med hinanden, saa tror jeg kun, det bliver til gensidig Ødelæggelse, og derfor tror jeg, det har været det fornuftigste, de have valgt, at tage en samlet Position Side om Side, og at derfor ogsaa den Slags Forslag, som netop gaa ud paa at beskytte den ene mod den anden, visjelig ikke kan være i de paagældende Industriegrenes Interesse.

Men saa kommer jeg til det, som er det vigtigste Vædringsforslag af alle dem, der foreligge, nemlig Forslaget angaaende Kultolden. Jeg vil overlade det ærede Mindretal at forsvare det Standpunkt, som det har indtaget angaaende denne Kultold, overfor sin egen Fortid; thi det er ikke min Sag at klare det Spørgsmaal. Derimod ønsker jeg dog at fremhæve, at dette høje Tings Kler-tal gennem en Række under adskillige Toldbehandlinger har indtaget et Standpunkt dertil, som det forekommer mig, der er Grund for det til ikke uden tilstrækkelig Grund at løbe fra. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at naar vi have spurgt om, hvad Formaålet er med en Toldreform, saa har man altid fra dette Tings Standpunkt fremhævet den Grundsætning, som det først og fremmest har hævdet: Toldfrihed for Kaa- og Hjælpestoffer. Jeg henviser til Betænkningen fra 1873—74. Jeg nævner denne, fordi den er affattet af min daværende Sidemand (Nising), inden jeg nogen Sinde fik den Ære at blive Medlem af dette Tings Toldudvalg. Der stilles det Synspunkt netop i Spidsen — det findes i Tillæg B. 1873—74 Sp. 777—78 — at med Hensyn til Forbrugsartiklerne finder man egentlig ingen Anledning til at gaa videre end til at foretage nogle Omlægninger, fordi de egentlig ikke ere anderledes bestattede, end at man nok kan forsvare at beholde de daværende Toldsatser, men i øvrigt er der, hvis man vil have en Toldreform — hvis Nødvendighed og Ønskelighed dog maatte siges at være tvivlsom, fordi vore Toldfor-

hold ere ganske tilfredsstillende — dog et Punkt, hvor man først og fremmest maa lægge Vægt paa at faa Reformer gennemført, nemlig med Hensyn til Tolden paa Kaa- og Hjælpestoffer, og der nævnes i første Række Stenkul. Det fremhæves der, at hvis det lod sig gøre at gaa over til et System, hvor-efter de vigtigste af disse Artikler — det er Kaa- og Hjælpestoffer, der er Tale om — bleve aldeles todfrie, vilde dette gennem den forøgede Virksomhed, der derved vilde fremtaldes, aabne Udsigt til Fordele for Landet, der i økonomisk Betydning for det hele Samfund langt vilde kunne overstige Indtægts-tabet for Finanserne. Den Fordel har man nu glædet sig til at opnaa, idet Regeringen har set sig i Stand til at foreslaa Tolden paa en Artikel som Stenkul aldeles ophævet. Det er altsaa det Standpunkt, som dette Ting har indtaget, at det vigtigste, det gælder at gennemføre ved en Toldreform, er Ophævelsen af Told paa Kaa- og Hjælpestoffer. Naar jeg nu spørger om, hvorvidt egentlig fra dette Synspunkt de foreliggende Forslag til Toldreform have været tilfredsstillende, saa siger jeg: Jeg maa beklage, at der i saa Henseende har været en Tilbagegang i Forslagene. Naar jeg tænker paa det første Forslag, som blev forelagt i den Tid, jeg har haft den Ære at sidde i dette Ting, var det et Forslag, som fra dette Synspunkt var ulige mere fyldestgørende end det foreliggende. Der var for det første en mere vidtgaaende Toldfrihed paa Metaller, der var en Nedgang i Tolden paa Træ, ligesom naturligtvis ogsaa Stenkul var todfrit. Nu er der ganske vist Nedgang i Tolden paa Metaller, men Træetolden er uforandret, og nu trues vi saamænd med, at vi ogsaa skulle have Told paa Stenkul. Jeg siger: Der er adskillige Kardinalpunkter i en Toldreform, som jeg lægger Vægt paa i Kraft af dette Synspunkt, at det skal være det væsentligste Formaal for en Toldreform at faa Nedsættelse af Prisen paa Kaa- og Hjælpestoffer, for at der derigennem kan blive Arbejde, billigt Arbejde og derigennem meget Arbejde. Det er det vigtigste Øjemed i mine Tanker med en Toldreform, at den skal muliggøre en større forøget økonomisk Produktion og Vættelse af Omsætningen, ogsaa derigennem, at man tager Byrder bort fra Skibsfarten o. s. v. Skibsafgiften hører i mine Tanker ogsaa med til Kardinalpunkterne i Toldreformen, hvorimod Forbrugsartiklerne ere mere underordnede, thi er der Arbejde, saa at Folk kunne tjene noget, kunne de bedre betale de paagældende Artikler; det kan ikke nytte, de ere billige, naar der intet Arbejde er. Naar jeg nu altsaa ser, at Træetolden er bevaret uforan-